

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP

Felelős szerkesztő:
TÓTHFALUSI JÓZSEF
lelkész

Társzerkesztők:
Dr. Horváth Zoltán ügyvéd, az
Orsz. K. Sz. ügyvez. titkára.
Paál Gusztáv, ref. kollegiumi
tanár Maros-Vásárhely. ::

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
M.-Vásárhely, Szentgyörgy-u.
9. szám, ref. lelkészi hivatal

Megjelenik minden vasárnap

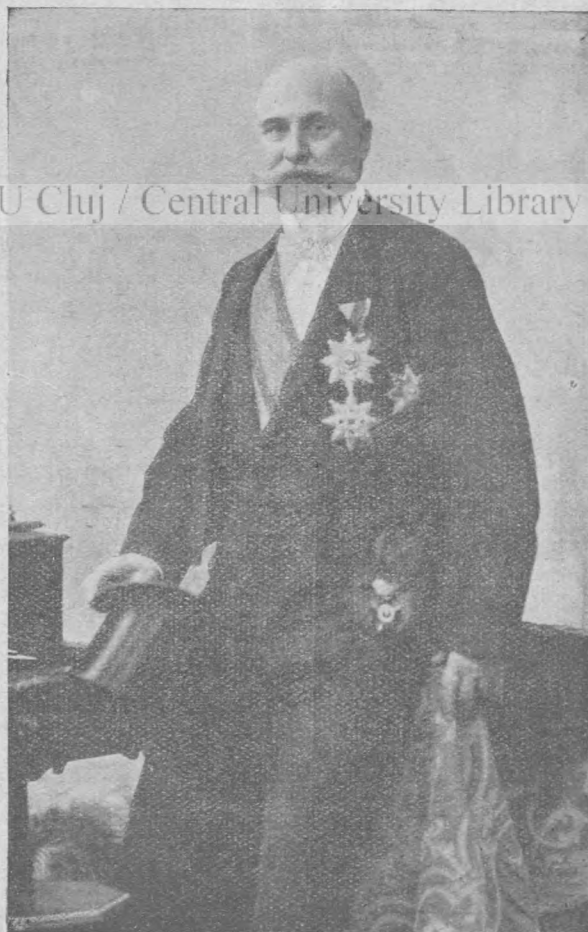
ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre 5 K. — f.
Fél évre 2 K. 50 f.
Negyed évre 1 K. 25 f.
Egyes szám ára 10 f.

Kiadja: Az Erdélyi Református Egyház-
kerület „Kálvin Szövetsége”

XII. évfolyam.

Maros-Vásárhely, 1911. március 12.

10—11. szám

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Bárány Dezső erdélyi ref. egyházkerületi
főgondnok; az egyetemes ref. egyházkonventjének
világi elnöke, aki súlyos betegségéből — Istennek
hála — napról-napra gyógyul.

A hitnek diadala.

Egyedül a keresztyén hisz feltétlenül az örökéletben. És e bizonyosságnak nem hideg észokok, hanem a Megváltó életéről és Isten szeretetéről szerzett és a szív legmélyén gyökeret vert személyes tapasztalatok képezik alapját. Nem álmodozik valami tulvilági boldogságról, a melyről hiszen e földi életben fogalmat sem alkothat magának, hanem igenis boldognak érzi magát már itt alatt, mihelyt az apostollal így szólhat: „Semmi sem szakaszthat el engemet Istennel szerelmétől, mely vagyok a mi Urunk Jézus Krisztusban.“ Az ilyen ember szilárd, csendes, nyugodt, boldognak érzi magát a mennyei Atyával való viszonyban, tudja, hogy az Úr kegyelme minden bűne alól feloldja és az ő szeretete viszi, vezérli mindenütt. Ez „a menyország már itt é földön“, a mennyire t. i. e földön egyáltalában beszélni lehet róla. A ki azonban azt hiszi, hogy a földi menyország kérkedők, kéjencek, naplopók, kicsapongók befogadására, kényelmére való, az hamarosan be fogja látni, hogy e „menyország“ nem egyéb ördögi délibábnál.

Jézus nélkül itt alatt sincs béke, se boldogság, se üdvösség. Szilárd, benső hit alapján lépj szövetségbe a halálból feltámadott Üdvözítővel, igyekezzél általa mind mélyebben behatolni az Istenel való közösségbe s meglásd, hamarosan meg fogsz győződni a felől, hogy a mennyei Atya gyermekét még a halál árnyékának völgyében se hagyja el. Így megszabadulsz a halál borzalmaitól és örömmel gondolsz Üdvözítő hatalmára, a mely győzelemre visz:

„Mint a ki alszik, úgy viszen által

A sír kapuján,

S szól: itt a reggel! Szabad vagy immár!”

Ki tudna arról számot adni, hogy évszázadok során hány jámbor szenvedő, hány önmagát megtagadó mártír, hány hithős választotta biztos pihenő vánkosul Isten kezét, midőn fejét utolsó álmra hajtá? Elég lesz a sok közül csak egynéhányat felemlíteni. Istvánnak arca úgy ragyog halála órájában, mint az angyalnak ábrázata. Ignácus még a máglya lángjai közt is az Urat dicséri. Chrisostomus a száműzetés borzasztó szenvedései közt e szavakkal leheli ki lelkét: „Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek!“ Luther így imádkozik utolsó órájában: „Atyám, a te kezembe ajánlom lelkemet, te megváltottál engemet, hű Istenem!“ Böhme Jakab, a rendkívüli szellemi tehetségekkel megáldott cipész, e törhetetlen bizodalomról tanuskodó kijelentéssel ajakán halt meg: „Utam a paradicsomba visz!“ II. Vilmos, német császár, miközben övéi bibliai mondásokkal és imádkozással erősítették szomorú lelküket, mint egy keresztyén patriárkha, Simeon ismeretes szavaival világítja meg a bucsuzó lelkek útját: „Látták az én szemeim a te Üdvözítőt.“ Valóban igaza volt Livingstone-nak, az afrikai utazónak, midőn egy alkalommal, halálos veszedelmek közepe, ezt írta naplójába: „Az igaznak halála csak egy dicsőségteljes esemény a Jézushoz vezető uton“.

Evangelium a négerék közt.

Az evangelium csodálatos terjedése sokkal gyorsabban halad előre, mint azt elképzelhetjük. Ha figyelemmel kísérvők, hogy az evangelium hirdetése mily nagy hatalommal ragadja meg az emberi lelkeket a föld különböző részein, akkor mi is több reménységgel lennénk azon nehézségekkel szemben,

melyek az evangélium hirdetését és Istenországa terjedését oly nehéznek teszik közöttünk.

Igaz, hogy sok helyen a pogány és félvad állapotban levő népek között Krisztus igéjének nagy vértanuság árán lehetett diadalmaskodni. Sokan meghaltak borzasztó halállal Jézus apostolai közül, mert oly nagy volt a bálványokhoz való ragaszkodás, a bűn, a sötétség. De nem mindenütt van ez így. A misszionáriusok gyakran találhatnak a pogányok között is olyanokat, akikhez eljutott Jézus ismerete minden emberi munka nélkül. Nemrégiben egy kínai misszionárius bement egy ottani városba, melyről azt hitte, hogy kivétel nélkül pogányok lakják s mindjárt az első házban örömmel tapasztalhatta, hogy lakója hisz az igaz Istenben, ki szent Fiát adta a világért.

„Ki tanított meg erre téged?” Kérdé a misszionárius. „Senki”. „De talán beszéltél valahol keresztyén emberrel!” „Nem én!” „Hát akkor honnét tudod ezt?” Erre a kínai egy gyűrött papír darabot vett elő, mely a kínai új testamentum egyik lapja volt s elmondta, hogy e lapot az erdőben találta s ebből tanulta meg, hogy van Isten, ki szeret minket, s van Megváltó, ki elveszi a világ bűneit. Mikor a szél elkapta azt a lapot valakinek a bibliájából, ki hitte volna, hogy az elviszi az örömhirt egy emberi léleknek.

Az a történet is, melyet most el akarok mondani, bizonyosságot tesz a felföl, hogy Isten lelke csodálatosan működik az emberek lelkében és gyakran nagyon igénytelen eszközök által felébreszti bennük az igaz vágyakozást az üdvösség után.

Afrika nyugati részén, a Cross folyó partján van egy Itigidi nevű kis város, nem nagyon messze Kalabártól. Tíz évvel ezelőtt egy misszionárius rá beszélt az ottani törzsfőnöket, bocsássa fiát 3—4 évre kalabárba, hogy ott az iskolában tanuljon. Az ifju nem volt jeles tanuló, de meglátszott rajta, hogy amit látott s hallott, nagyon megragadta lelkét. Mikor négy év múlva elhagyta

az iskolát és hazament, anélkül, hogy erre bárki biztatta volna, minden vasárnap összegyűjtötte ismerőseit és elmondta úgy ahogy tudta, hogy kicsoda Jézus, s hogy mily boldogság hinni e Megváltóban. Egy alkalommal Ejemut, — mert úgy hívták az ifjut — nagyatyja tüntetőleg s izgatottan eltávozott az összejövételről. A többiek is utána mentek, hogy lássák mit tesz. Az öreg ember hazament, összeszedte bálványait, azután a folyóhoz ment s mind bedobta a vízbe.

Ha Ejemut tovább hirdeti az evangéliumot, bizonyára többen is követték volna e példát. Történt azonban, hogy az angol kormányzó arra járva észrevette, hogy Ejemut, ki írni, olvasni is tudott, nagyon használható ember s magához vette tolmácsnak. Megszüntek hát az összejövetelek. Ehhez járult még az is, hogy Ejemut nagyatyjának egy kis unokája megbetegedett s ezt arra magyarázták, hogy a vízbe dobott bálványok bosszúja. De a nagyatyja elvitte a gyermeket Kalabáriába, az ottani missziói orvoshoz s a gyermek hamarosan meggyógyult. Az öreg benszülött a missziói állomáson részt vett egy keresztyén istentiszteletben. Mikor hazament, elmondta, hogy mit látott és mit hallott. Ennek az lett a hatása, hogy egy csapat benszülött elment Kalabárba s kérte az ottani misszionáriusokat, hogy küldjenek közéjük egy benszülött tanítót. A misszionáriusok azt mondták, hogy nekik is hozzá kell járulniok a dologhoz. Erre nem lévén elkészülve, a küldöttség hazament, hogy megbeszélje az ügyet a többiekkel. Egy hét múlva visszamentek és jelentették, hogy készek egy templomot és egy iskolát építeni és összegyűjteni évenként több mint 200 koronát a tanító fizetéshez. Ez, tekintve az ottani viszonyokat, példás áldozatkészség volt. Sajnos azonban, nem volt olyan tanító, kit oda küldhettek volna.

Időközben a misszionáriusokat, elhívták, hogy egy különös ügyben intézkedjenek. Az ottani szokás szerint ugyanis az ifjaknak kötelessége egyszer egy évben közös vadászatra menni s egy

vadat elejteni, hogy azt a varázsló feláldozza a bálványnak. A törzsfőnök most is kiadta a rendeletet, az ifjak azonban nem engedelmeskedtek. E miatt két pártra oszlott a lakosság. A misszionáriusok természetesen védelmükbe vették az ifjakat és igyekeztek lecsendesíteni a háborgókat, kik semmikép nem akarták megérteni, hogy két urnak, a bálványoknak és az igaz Istennek nem lehet egyszerre szolgálni. Az ellenkezés oly heves lett, hogy a döntés az angol kormányzóra kellett bízni akinek ítéletében megnyugodtak.

Ez eset még inkább felindította a komolyabbakat, hogy szerezzenek tanítót s eszükbe jutott Ejemut, kinek bár jól ment sorsa és itt kevesebb fizetés várt rá, vállalkozott e munkára. Ejemut vezetése alatt azután diadalmasan haladt az evangélium ügye előre. A gyülekezet templomot épített fából és vasból, melyben minden vasárnap mintegy 400 lélek hallgatja Isten igéjét. Az utóbbi időben 133 néger vette fel a keresztséget s lett a gyülekezet tagja.

Igy terjedt az evangélium. Ez egyszerű történet, csak egy azon sok közül, mely napjainkban a pogányok országában mindenfelé bizonyítja, hogy mily erő és hatalom a Krisztus evangéliuma. S ha látjuk ezeket merítsünk bátorságot, hiszen köztünk a legtudatlanabb is járt annyi iskolát, mint Ejemut!

ISTEN IGÉJE

Bőjti elmélkedés.

Ézs. 56. 6—7.

A vidám napfényt sokszor borongó idő, az öröm kitörését gyakran a fájdalom jajhangja váltja föl e földi világban. Semmi sem állandó, minden elmulandó itten. És jól is van az, hogy nincs alkalmunk mindig örvendezni; hiszen, ha, mint a játszi pillangó, mindig csak a vérőfényben csaponganánk, hamar összehervadna arcunknak virága, hamar elbágyadna repülő szárnyaink ereje. Szükségünk van a bánat könnyeire is, hogy fölfrissítsék arcunknak a nap tü-

zétől elalélt rózsáit, hogy erőt adjanak gondolataink szárnyainak repülni a végtelen felé, hol tisztult örömmel imádhadjuk Istent, kit itt lenn a földön, csakis vidám élvezetekbe merülve, jól és igazán nem imádhadjunk.

Szüksége van az emberi léleknek arra, hogy olykor-olykor kiszakítsa mintegy magát a világból, s magába merülve, a földi élvezetekről lemondva, Istennel társalogjon.

Egyházunknak igen szép, mélyreható gondolatot rejtő rendelkezése az, hogy a farsangi vidám napok után a bőjti komoly idő következzen. Az ember testből és lélekből áll. Mindegyik résznek megvannak a maga saját szent és elvehetetlen jogai. Ha elveszed a testtől, mi a maga tisztaságában üdítésére, frissítésére szolgál, megöled vele a lelket is. Ha sohasem adod meg a léleknek, ami azt erősitené, hiábavaló minden testi szépséged, vagy erőd, mert hiányzik akkor benned a léleknek gyümölcse: a szeretet, öröm, békesség, békességes türelem, kegyelmesség, jóság, hit, alázatosság, mértékletesség.

Vajjon ember vagyok-e én, ha e lelki erők hiányzanak bennem?!

Méltó feladat erről sokat, de sokat gondolkoznom!!

A bőjti napok az önmegtartóztatás, az alázatosság komoly napjai. Közeledik immár felénk a keresztyénség egyik legnagyobb ünnepe, a nagypéntek is. Arra is szivből, igazán, hitünk és életünk tisztaságával kell készülnünk. Arra kell főképen és első sorban e napok alatt emlékeznünk. A bőjti idő Krisztus szenvedéseire készítsen elő minket, hogy idvességben ünnepelhessünk annak idején.

A szentírás igen sok helyen megemlékezik a bőjtről.

Krisztus Urunk negyven nap és negyven éjjel bőjtölt a pusztában, mikor, ki akarván lépni nyilvános tanítói pályájára, próbára téve sok szenvedéseket kiállandó testi és lelki erejét. Előtte Mózes, bémenvén a ködnek közepébe, s Istennel beszélvén, bizonyára bőjtölés között töltött el a Sinai hegyén, negyven napot és negyven éjjelt. Illyés is egy ételnek erejével méne Isten elé negyven nappal és negyven éjjel, mind az Isten hegyéig, Hóreb-ig.

Mi gyarló, gyöngé emberek, nem utánozhattuk a mi idvezítőnket, sem Istennek ama csodaerejű kiválasztottait az ilyen tartós, hosszú böjtölésben.

De nincsen is arra semmi szükségünk!

Nyissuk föl Bibliánk lapjait, s keressük föl az újtestamentomban Krisztus Urunk hegyen tartott, e világot átalakított nagy beszédét; Máté evangyélioma 5-ik, 6-ik és 7-ik részeiben.

Olvassuk el abban a 6-ik rész 16-ik, 17-ik és 18-ik verseit, s megértjük belőlök, hogyan nem kell és hogyan kell böjtölni?!

Mitsem ér e tanítás szerint az olyan böjtölés, mely pusztán az emberek előtti külső látszatot keresi. Az ilyen jutalmat igen könnyű elérni, de nem hogy kedvessé nem tesz az téged Isten előtt, sőt elvonja az ő kegyelmét te tőled.

Mitsem ér Isten előtt testünknek az étel elvonása általi sanyargatása, ha nem tiszta érzület vezet arra bennünket, ha nem a mértékletesség szent érzelme ösztönöz arra minket. Isten lát bennünket az ő dicsőségének általunk át nem látható rejtekéből. Vigyázzunk, hogy tisztának találja ő a mi böjtölési száneékunkat.

Zsidóország s általában a kelet lakói, testök tisztaságának fentarthatása cájából, minden evés előtt illatos olajjal megkenték fejüket, s tiszta vízzel megmosták orcájukat. Krisztus Urunk azt parancsolja tehát már követőinek a fentebb idézett versek közül a 17-ikben, hogy csak maradjanak meg, ha böjtölni akarnak is, mindennapi szokásaik mellett. Mi pedig úgy érthetjük azt a parancsot magunkra, hogy tartsuk tisztán, minden feltűnési vágytól menten magunkat, szívünket, — s ha böjtölni akarunk, amit épen nem tilt el az Ur, igaz bűnbánatban, törődött, komoly érzelmekkel foglalkozzunk akkor lelkünk idvességének dolgaival.

A lelki böjt az, ami nekünk, Krisztus Urunk tanítványainak szent és elengedhetetlen, mert az Isten igéjében mindenütt parancsolt kötelességünk. Az a lelki, az az igazi böjt, melyet maga az Ur így ír le egyik nagy prófétája által: Avagy inkább nem az-é a böjt, hogy a gonoszságnak köteleit eloldjad, megoldjad a terhes igákat és szabadon bocsássad a megromlottakat

és hogy minden igát elszaggassatok? Avagy nem az-é, hogy az éhezőknek megszedd a te kenyeredet és a szegény bujdosókat bévigyed házádba; mikor mezitelent látsz, megruházzad, és a te tested előtt el ne rejtse magadat? Az a valódi lelki böjt, amelyet ha megtartunk, igaz alázatosság foglalja el sziveinket, tiszta mértékletességben élünk s valódi szeretet lakozik lelkünkben, mely Istenhez emel, elszakít a világ kísértéseitől, s így a mennyországra készít elő minket, mely tehát Isten képére és hasonlatosságára teremtett lelki embereké teszen bennünket.

Én Istenem, ilyen-é vajjon az én életem?! Tisztának látsz-e te vajjon engemet?! Moss meg, hogy tiszta legyenek előttem!

KEGYESSEG UTJA

Drágakő helyett kavics.

Több ember társult egymással azért, hogy drágaköveket keressenek. Miután azonban nem tudták megkülönböztetni az értékes köveket az értéktelenekektől, összeszedtek egy rakás apró, színes kovakövet. Így gondolkodtak: „Ezek bizonyára értékes kövek, mert szépen fénylenek és jó nehezek.” Az igazi drágaköveket, melyek gyöngé fénynyel bírtak és könnyűek voltak, eldobták.

Mindaddig nem leszünk bolondokból bölcsék, míg szemeink világosságot nem nyernek és többre nem becsüljük a drága gyöngyöt: Isten evangyéliomát, a földi értéktelen dolgoknál. Naponként így imádkozzunk: „Atyám, nyisd meg szemeimet, hogy lássak; óh örökkévalóság, világíts be az időbe, hogy a kicsi előttünk kicsinek, a nagy pedig nagyoknak lássék. Ha megengedjük, hogy elvakítson bennünket az, amit a világ becsülnének, gyönyörnek, élvezetnek nevez, akkor ne csodálkozzunk azon, ha életünk végén ijedten látjuk, hogy amit összegyűjtöttünk, az csak kavics és nem drágakő.

Öt üres gyermekágy.

Ismerek egy nagyon szegény asszonyt, aki nagyon keservesen tartja el családját. Az ura nem sokat keres, azt is megissza,

a létföntartás gondja teljes súlylyal az aszszony vállaira nehezedik. Mindenki sajnálja e szegény nőt, aki csak ismeri. Egyszer, amint meglátogatom, csodálkozva hallom énekelni: „Dicsérd lelkem Uradat, Istenedet.“ Meglepetve kérdeztem tőle, mi indítja őt az énekre? „Igaza van, uram, nekem sok okom volna a szomorkodásra, de én most nem arra gondoltam, hogy mi hiányik nekem, hanem arra, hogy mim van: öt üres ágyam.“ Mikor látta, hogy meghökkenem, mert szavai értelmét nem fogtam fel, tovább folytatta: „Örülök, hogy egészséges gyermekeim vannak, akik nem feküsznek sokat az ágyban. Lásza, a szomszédomnak csak egy gyermeke van s szegény örökösen beteg, folyton az ágyat nyomja. Aztán Isten segítségével gyermekeim jók, szófogadók, ne adjak mindezért hálát az én jó Istenemnek? Ne énekeljek neki?“

KALVIN-SZÖVETSÉG

Az Erdélyi Ref. Egyházkerület Kálvin-Szövetségének alapszabályai

II.

SZAKASZ.

D) *Tisztikar.*

25. Az erdélyi ref. egyházkerületi Kálvin Szövetség tisztikarát alkotják:

- a) két elnök, egyik az egyházi, másik a világi egyének sorából;
- b) négy alelnök, kettő az egyházi, kettő a világi egyének sorából;
- c) két titkár, egy egyházi, egy világi;
- d) a szervező iroda vezető lelkésze;
- e) négy jegyző, kettő az egyházi, kettő a világi egyének sorából;
- f) egy pénztárnok.

26. Az elnökség főadata: a szövetség képviselése. A közgyűlésen a világi — akadályoztatása esetén az egyházi — elnök; az Ig.-Választmányban mindig az egyházi elnök elnököl. Ügyvezető elnök az egyházi; ő teszi át az ügyeket a bizottsághoz, hozzá adatnak be a bizottságok jelentései, a költségvetés keretén belől, ő teljesíti a pénztári utalványozást, s ő intézkedik a közgyűlés, valamint az Ig.-Választmány határozatainak végrehajtásáról. Az egyházi elnök hívja

össze a közgyűlést is, azonban a világi elnök előleges tudtával.

27. Az alelnökök helyettesítik az elnököket, ezek akadályoztatása esetében. A helyettesítés, a 26. pontban szabályozott esetet kivéve, úgy történik, hogy az egyháziak az egyháziakat, a világiak a világiakat sorrendben követik.

28. A titkárok főadata: végezni a munkakörükbe eső fogalmazványokat, a közgyűléseken titkári jelentést tenni s összefoglaló képet adni az értekezlet és szervei tevékenységéről. Az ügyvitelt valamint az irodai teendők végzését, kiadványok eszközlését az egyházi titkár teljesíti.

29. A szervező iroda vezető-lelkészenek teendője: teljesíteni az egyháztársadalmi szervezés munkáját, a választmány által megadott utmutatás szerint.

30. A jegyzők vezetik a közgyűlési és Ig.-választmányi jegyzőkönyvet és segítkeznek a titkároknak.

31. A pénztárnok vezeti a számadásokat, készíti el a költségvetést, szedi be a tagdíjakat és más jövedelmeket és teljesíti az ügyvivő elnök utalványozása folytán a kiadásokat. A pénztárnoki jelentések első sorban a pénzügyi bizottság tárgyalása alá tartoznak s innen jönnek bizottsági jelentés mellett az Ig.-választmány elébe.

III.

SZAKASZ.

Az Egyházmegyei Kálvin-Szövetségről.

32. Az egyházmegyei, köri és esetleg egyházközségi Kálvin-Szövetségek, a területükön lakó egyházkerületi Kálvin-Szövetségi tagokból alakulva, szűkebb körben ugyanazon feladatok megoldására hivatottak, mint az Egyházkerületi Kálvin Szövetség. Az egyházmegyei Kálvin-Szövetségek a közvetlenül reájuk váró feladatok megoldása céljából önállólag alakulnak meg s működnek, de szem előtt tartják az egyetemest célt s maguk is az Egyházkerületi Kálvin-Szövetség szerveinek tekintendők. Az egyházmegyei Kálvin-Szövetségek szervezete az Egyházkerületi Kálvin-Szövetségének felel meg, azzal a különbséggel, hogy tagjaitól külön tagdíjat nem szed, hanem minden év — legkésőbb — november 1-ig pénztárnoka által begyűjtve az 5 §-ban megszabott tagdíja-

kat, azokat, a begyűlt összeg 25%-nak visszatartása után — melyet részben a saját céljaira és költségeire, részben keblileg meghatározandó arányban a körüli és egyházközségi értekezletek céljaira és költségeire fordít — megfelelő névsor és kimutatás mellett felküldi az Egyházkerületi Kálvin-Szövetség pénztárnokának, hogy az a kötelezettségüket teljesített tagok számára ingyen megküldhesse az azon évi „Évkönyv“-et kiosztásra a pénztárnok kezébe. Ugyanezen jelentés alapján intézkedik az elnökség, hogy a rendes tagdíjat fizetett tagok az Országos Kálvin-Szövetségtől is megkaphassák a fennebbi módon a rendes tagdíj befizetése ellenében járó hivatalos kiadványokat.

(Folyt. köv.)

MI UJSAG?

■ ■ ■

Olvassuk rendszeresen a Bibliát!

(Utmutató a Biblia olvasásához)

Segítség a megkísértetésben.

1911. Március 6 hétfő. Kétségbeesésben. I. Kir. 19: 4—8. — 7 kedd. Angyalok segítségével. Máté 4: 11, Zsid. 1: 14. — 8 szerda. Imádkozzatok. Máté 6: 13. — 9 csütörtök. „Semmitem árthat néked.“ Luk. 10: 19. — 10 péntek. „Álljatok ellene.“ Jak. 4: 7. — 11 szombat. Vigyázatok. I. Kor. 10: 9—13. — 12 vasárnap. A nagy Segítő. Zsid. 2: 14—18. Tudsz-e örülni és hálát adni a kísértések között?

A pénz veszedelme és használata.

Március 13 hétfő. Fősvénység. Zsid. 13: 5, Préd. 5: 10. — 14 kedd. Közöny. V. Móz. 8: 11—18. — 15 szerda. E világ kérdése. I. Ján. 2: 15—17. — 16 csütörtök. Talentumokkal való kereskedés. Máté 25: 14—29. — 17 péntek. Mindenünk köz vala szeretetből. Csel. 4: 33—37. — 18 szombat. „Kinek a miye vala.“ II. Móz. 35: 20—24. — 19 vasárnap. A pénz veszedelme és használata. Péld. 14: 24, I. Tim. 6: 17—19.

Kenessey püspök úr Maros-Vásárhelyen. Az apostoli buzgósága s fáradhatatlanul munkás erdélyi ref. püspök, dr. Kenessey Béla ő méltósága e hó 5—14. napjain Maros-Vásárhelyen volt püspöki látogatáso-

kon s kíséretében voltak az egyházkerület főszámvevője: Pünkösty Pál, a tanügyi előadó: dr. Kálmán János és az egyházkerületi tanügyi bizottság tagja: dr. Ravasz László. A püspök ur a marosvásárhelyi ref. kollégium anyagi és szellemi ügyeinek beható vizsgálatán kívül tevékeny munkát fejtett ki Isten országa terjesztésén s a csütörtök délutáni biblia-magyarázatot és a várbeli nagy templomban az istentiszteletet személyesen végezte. Résztvett a Ref. Leányszövetség cselédoktató munkáján és érezte az ő nemes lelkének áldását az ifjak között... Bizony, az Ur kedves munkáját végezte.

— **A Kálvin-szövetség** legközelebb három irodalmi összejövetelt rendez a fővárosban. Az első március hó 18-án este lesz a főgymnasium disztermében, amelyen dr. Gergely György, máramaroszigeti jogtanár fog saját fénykép felvételei alapján vetített képekkel előadást tartani „Kálvin városa“ címmel. Az előadás keretében Genfről, mint idegen forgalmi központról, az iskola és iparos városról fog megemlékezni; ismerteti Genf egyháztársadalmi intézményeit, a genfi Kálvin és egyetemi jubileumokat, a magyarok zarándok utját és kirándulásait, bemutatva a Genfi tavat, a Chilloni várt stb. vázolja Genf történetét, kiemelve Kálvin, Servet, Rousseau, Dufour generális, James Fazy alakjait. Ismerteti az egyház és állam separátioját, a genfi nemzeti karaktert, a Hungária Magyar Deák együletet, a vakációi kurzust stb, A második, azon alkalomból, hogy március 31-én a budai ref. templomban a Kálvineum javára orgona hangverseny és április 2-án a Kálvin téri jemplomban gyűjtés fog tartatni, ez utóbbi napon az Isteni tisztelet után matiné alakjában rendeztetik. a harmadik előadás pedig a konvent ülésezése idejében, április végén, a vármegyeház disztermében fog megtartatni.

A vidéken való összejöveteleket ez évben, tekintettel arra, hogy a Kálvineum javára mindenféle nagy érdeklődéssel tartanak estélyek, hangversenyek és összejövetelek, csak olyan helyeken tartja meg a szövetség, ahol különben is rendeznek protestáns vagy egyházi estélyeket. Így a Déván tartott előadáson kívül Ungváron és Szatmáron. A szövetség vezetőségének az

a gondolata, hogy e helyen hívja fel azoknak figyelmét és ajánlja fel szolgálatait, akik a Kálvineum javára estélyekét, előadásokat, vagy hangversenyeket rendeznek. Ugyanis nagy számmal ajánlották a Kálvin szövetségben való közreműködésüket a legkiválóbb egyházi és világi férfiak, mint előadók s így hasznosan lehetne összekötni a kettős célt, hogy t. i. a Kálvineum jövedelme az előadók egyénisége s az irántuk és előadásuk iránti érdeklődés folytán fokoztassék, másrészt pedig, hogy a Kálvin szövetség is ismertté váljék. Az előadások tulajdonképpen Kálvin fellépésének, elveinek s egyáltalában a Kálvinizmusnak az egyéni életre, a családra, a társadalomra és államra, az egyház irodalmi és gazdasági életre való hatásait tárgyalják. Igen érdekes előadási tárgyakat találunk, a munkáról, munkás kérdésekről, családi életéről, a mértékletességről és takarékoságról, a népjóléti intézményekről. Az előadók között szerepelnek: Andrassy Kálmán, Kájel Endre, Nagy Ferenc, Budai János, Murányi János; Tóthfalusi József, Szikszay András, dr. Kovács J. István, Ielkészek Kiss József esperes, Barla Jenő, Csizmadia Lajos, Nagy Béla, Csürös István, Vass Tamás, dr. Varga Bálint, Bilkei Papp István tanárok. Dr. Weisz G. Adolf orvos, Németh József min. osztálytanácsos, Szegffy László dr. a munkásbiztosító intézet titkára, Bernáth István dr. a gazdaszövetség igazgatója, Kolozsváry Lajosné, Pálóczi Horváth Zoltán dr. és még többen. Naday Gyula, Lampertth Géza, Mikós Elemér dr., Jakab Ödön, Versényi György dr. költeményeiket ajánlották fel. Azt hisszük, hogy e kettős cél érdekében szívesen vesznek részt mindnyájan a Kálvineum javára rendezendő összejöveteleken.

A szövetség most rendezi kiadás alá Sebestyén Jenő „A Kálvinizmus gazdasági hatásairól“ való előadását és a „Cselédkérdésről“ szóló füzeteket, amelyek egyéb kiadványokkal együtt a rendezendő előadások alkalmával szétoszthatók lennének. Reméljük, hogy az itt megpendített eszmét megkedvelik azok, akik a Kálvineum javára bármiféle előadást, estélyt vagy hangversenyt rendeznek.

A marosvásárhelyi ref. egyházközség
évi március hó 10-én, pénteken d. u. 5

órákor a református kollegium disztermében *egyházi estélyt* rendezett. Az estély műsora a következő volt: 1. A ref. egyházi dalkör éneke. — 2. *d)* Händel: Én Istenem! *b)* Saint Saens: Téged imádunk... *c)* Metz: Ave Mária. Énekelte dr. Szász Károlyné, orgonán kísérte G. Maletzky Mariska. — 3. Főtiszt. és mélt. Dr. Kenessey Béla erdélyi ref. püspök ur beszéde. — 4. *a)* Pergolese: Air (XVII. század). * * * *b)* Purcel: Andante (XVII. század). Gordonkán játszta Tonházi Ferenc, zongorán kísérte ifj. Láni Oszkár.

HETI SZEMLE

Választójog és véderő. Uj képet nyert ma a politika, hogy két hónapon át tartó időfecsérlés után a bankvitát befejezték. Már ma belefogtak az ujonc-javaslat tárgyalásába, de ez a vita igen rövid lélegzetű lesz, mert a Justh-párt kifáradt és erejét a véderőreformra tartogatja. Mindinkább megerősítést nyer az a hír, hogy az annyiszor hangoztatott junktimot a választójog és valamilyen javaslat között a véderőreformnál mégis csak föl fogják állítani. Ha valóra válik ez a híresztelés, amelyről ma még egész biztosat tudni nem lehet, akkor legközelebb a parlament a legérdekesebb küzdelmek színhelye lesz. Az összecsapás körülbelül husvét utánra várható, mert a két kormány ekkor szeretné a véderőreformot a parlamentek elé terjeszteni. A magyar kormány ezenkívül azt akarja, hogy a katonai büntető perrendtartást a véderő-javaslatokkal együtt nyujtsák be. De Bécsből érkezett hírek szerint a katonai büntetőperrend legfontosabb kérdése: a nyelvkérdés még mindig nem lett megoldva s e körül legközelebb folytatni fogják a tanácskozásokat. Politikai körökben ma úgy beszélték, hogy a kormány már az ujoncjavaslatok tárgyalása közben, tehát holnap vagy holnapután nyilatkozni fog a véderőreformról, a katonai büntető-perrendről s a választójogról. Azt is mondták ma, hogy március 14-től március 21-ig szünet lesz a képviselőházban, hogy ezáltal elkerüljék azt a vitát, amit az ellenzék március 15-ének és Kossuth Lajos halála napjának megünneplése miatt provokálni akar.

A kolozsvári szövetkezetek közös gyűlése. A legközelebbi napokban az erdélyi törekvések egy lépéssel ismét előbbre haladtak. A kolozsvári öt hitelszövetkezet tartott közös gyűlést, melyen kimondták a szövetkezetést. A népjóléti intézmények to-

vábbfejlesztésére, a kisemberek sorsának könnyítésére irányul törekvésük, hogy azt, amit eddig mint testvérek külön-külön végeztek, most egyesült erővel vigyék a jólét és boldogulás felé. A követésre méltó mozgalom, mely az erdélyi magyarságot a közgazdasági megerősödés útján az eddiginél is nagyobb lendülettel fogja előre vinni, Gidófalvi István, kolozsvári közjegyző, a szövetkezetek erdélyrészi apostola lelkesítő munkásságának az eredménye, ki már annyiszor tanujelét adta fenkölt gondolkozásának és altruisztikus érzésének. A nagygyűlést ugyancsak Gidófalvi István vezette és gyönyörű beszédben méltatta a szövetkezeti mozgalom jelentőségét. Szavait így fejezte be:

„A hitelszövetkezeti munka melegségét a felebaráti szeretet nyújtja. A szeretet hullámai vízszintesen, egyenes irányban terjednek; ha lefelé gördülnek: szánalmat és részvétet, ha felfelé: hódolatot és tiszteletet fejeznek ki.

A hitelszövetkezetek célja az, hogy a részvételre és a szánalomra szorultak a felebaráti szeretet sima vonalába emeltessenek fel; azok pedig, akik felé hódolattal és tisztelettel szoktak tekinteni, leszálljanak a felebaráti szeretet sima tükrére. Így egymás mellett, egyesült erővel munkálkodva gyarapíthattuk csak a magyar nemzet vagyonát, azt a rejtett nemzeti kincset amely, ha nagy tömegben lesz felhalmozva, a maga erejéből fogja megvalósítani Magyarországot teljes függetlenségéig.”

Bethmann-Hollweg a vatikán ellen. A porosz képviselőházban, mint Berlinből táviratozzák, Bethmann-Hollweg birodalmi kancellár egy fölszólamlás kapcsán az antimodernista eskü ügyében nagy jelentőségű beszédet mondott. Amily mérséklet jellemzi nyilatkozatának tónusát, épp oly élesen tünteti föl a római kuria politikája és a német birodalom viszonyai közti különbséget. Utalt arra, hogy egy államban, melyben többféle vallás van, súlyos következményekkel jár a hitfelekezetek egymás melletti békéjét az egyik vallás egyházának erőszakos politikájával fölborítani. A vallásközi béke pedig, kulturállamban, elsőrendű államérdek. A kancellár beszéde komoly állásfoglalás a Vatikán kártékony befolyásaival szemben. Bethmann-Hollweg beszédéből, távirati tudósítás alapján, ezeket közöljük:

— Semmi kétség nincs benne, hogy az antimodernista esküre vonatkozó pápai dekretumok Németországban mélyreható mozgalmat okoztak. Az eskü határozatai az egyes katolikusoknak az egyházhoz való viszonyát érintik. Amennyiben ezt a katolikus egyház az ő egyházi és vallási érdekéből teszi, annyiban ez az egyháznak

magánügye, melybe sem az államnak, sem a katolikus egyháznak beleszólásuk nincs. Amde nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy ezek a rendeletek nagyban kockáztatják az egyes vallásfelekezetek egymáshoz való békés viszonyát; és ezen a ponton lép föl a közvetlen államérdek. A katolikus papság körében alig mutatkozott ellenállás. Mégis kérdeznünk kell, szükséges, célszerű volt-e ezeket a dekretumokat Németországra nézve is kibocsátani?

MAROSVÁSÁRHELYI KÖZHASZNUTAKARÉKPÉNZTÁR

Maros-Vásráhely
Szentgyörgy-utca 18
Saját ház

Közművelődési és jótékony célokat szolgáló pénzintézet

Fizessen elő
a Vasárnapi Ujságra!

A VASÁRNAPI UJSÁG

a legrégebb, legkedveltebb
illusztrált hetilap.

ÖTVENNYOLCZADIK ÉVFOLYAM

Szerkeszti HOITSY PÁL.

Előfizetési ára: egész évre 20 korona,
félévre 10 korona, negyedévre 5 korona.

Mutatványszám ingyen.

Előfizetéseket elfogad

a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatala

(FRANKLIN-TÁRSULAT)

Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Egy kis füzet.

(Folytatás.)

Vagy úgy, ez valami vallásos irat! Egy pillanatra elgondolkodott. Hogyan került ez ide? Azután felállt s elindult a tó felé, hogy beledobja a tóba a kis füzetet. Kellemetlenül érezte magát, hogy ilyen vallásos dolog jutott hozzá. Az ilyen „ostobaságot“ legjobb a vízbe fojtani! A tóhoz érve, bedobta az iratot a vízbe, de az *nem merült el*.

Ejnye! Sokan látták, hogy bedobta a vízbe. Nem akart lemerülni s a gyöngye szél visszahajtotta egészen a parthoz. Miklós lehajolt s felvette ismét a papírt, nehogy valaki más vegye fel s esetleg azt gondolja, hogy ő ilyen vallásos iratokat hordoz magával. Az istentelen ember nem tűrheti, hogy vallásos dolgokkal gyanúsítsák meg őt. Mielőtt zsebre tette volna, lerázta róla a vizet és ismét beletekintett. Csak néhány mondatot olvasott el belőle a bűnről s az Üdvözítőről, mikor közelített pajtása, akít várt. A füzetet hamar zsebébe rejtette s üdvözölte a cimborát.

„Ugy érzem, ma este szerencsénk lesz, sokat nyertünk a kártyán“ — kezdé amaz vidáman.

Miklós mereven és némán nézett maga elé, majd megszólalt: „Sajnálom, nem lehetek közétek! Isten veled!“ Csak ennyit mondott, azután sarkon fordult és elment.

* * *

Pár napra ezek után kölönös hír terjedt el S. városában. Az emberek csodálattal mondogatták egymásnak: megkerült Nagy Miklós, hazajött! Valóban így volt. A szülők végtelen örömeire Miklós őszinte bűnbánattal, alázatosan hazatért. Rövid idő alatt meggyőződhetett mindenki, hogy valóban megváltozott. Mikor elmondta a változás történetét szüleinek, azok is csodálkozással hallgatták, hogy csak *egy kis füzet* volt az, mely által Isten megállította őt a borzasztó lejtőn s megmentette őt a biztos veszedelemtől.

Ne vessük meg Isten figyelmeztetéseit. Egy jó szóval, egy kis komoly füzetrel is sok bűnös élet megjavulását idézhetjük elő, ha Isten áldása van azon. (Vége.)

Olvassuk és terjesszük a Vasárnap egyháztársadalmi képes hetilapot.

Jakab, a kis hajósinas.

Egy misszionárius pap beszél el ezt a történetet, melyen ő maga ment által:

— Nyugot-Indiából Angliába utaztunk, kedvező széllel, jó időben, anélkül, hogy utunkban legkisebb bajunk esett volna. Bezeg másképp lett, mikor már közel értünk Anglia kívánatos partjához. Hatalmas szél támadt s éppen szembe fujt velünk. Magasra csaptak a tenger hullámai, ami csak akadályozta és kellemetlenné tette utazásunkat. Vilmos matrózt veszedelmes láz lepte meg. Istentelen, durva ember volt s az egész uton úgy viselte magát, hogy senki se szerette, senki se kívánta se barátságát, se társaságát. Most halálos betegen feküdt ágyán. Senki meg nem szánta, senki sem törődött szegény lelkével, melynek; talán pár perc és meg kell jelennie a holtak és élők Itélője előtt. Magam is oly gyengén voltam, alig távozhattam ágyam-s szobából.

Volt a hajónkon egy Jakab nevű kis inas. A matrózok „kegyes Jakab“-nak csufolták. És mert a derék Réhkasi Róbert vasárnapi iskolájában nevelkedett Glocseszterben, néha Réhkasi Jakabnak is nevezték. Jámbor, szeretetreméltó gyermek volt s oly gyöngéd türelemmel hordozta a matrózok kötekedését, oly nyájas, szolgálatkész volt mindenki irányában, még gunyolói és bosszatói iránt is, hogy gyakran, ha így láttam, a szent irás szava jutott eszembe: „A gyermekek és csecsszopók ajkán is hatalmat szerezteél te, a te ellenségeidért.“ (8. Zs. 3.)

(Folytatjuk.)

A március 19-iki

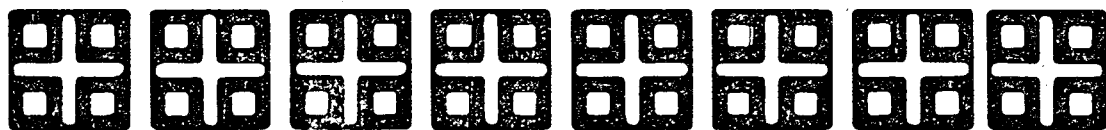
PETŐFI- MATINÉ

MŰSORA:

1. **Ünnepi beszéd. Tartja *** Budapestről.**
2. **Petőfiről felolvas Morvay Zoltán.**
3. **Neihel Irma: a) Mily szép az élet! b) A hegyek közt (Petőfitől).**
4. **Koós László: a) Egy gondolat bánt engemet ... b) Ha az isten ... (Petőfitől).**
5. **Németh Annuska: a) Milyen lárma, milyen vi- galom! b) Az év végén (Petőfitől).**

∴ Műsor ára 1 korona, ∴
szervezett munkásnak 50f.

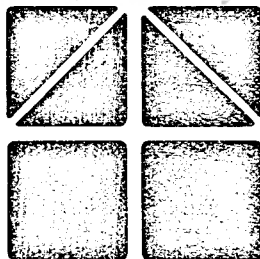
Műsor előre váltható a Kalvineum-nyomdában,
Révész Béla és Márványi Arthur könyvkereske-
désében, valamint a dohány nagytözsdében.

Kalvineum

**mű- és könyvnyomda r.-t.
Telefon 299**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Marosvásárhely, Széchenyi-tér 50. szám

